

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 109/2019-53

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duřu a Ladislava Duditřa (sudca spravodajca) predbeřne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného poruřenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 24 C 110/2006 z 9. decembra 2016, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14 Co 64/2017 z 21. novembra 2017 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 101/2018 z 18. júla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ],

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 64/2017-717 z 21. novembra 2017 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 C 110/2006 z 9. decembra 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Cdo 101/2018 z 18. júla 2018 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu“).

2. Plénum ústavného súdu prijalo 16. októbra 2019 Dodatok č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa čl. X bodu 5 rozvrhu práce vecí, ktoré neboli v období od 17. februára 2019 do 16. októbra 2019 pridelené sudcom spravodajcom, boli prerozdelené náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov medzi sudcov menovaných do funkcie 10. októbra 2019. Ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce bola prejednaná vo IV. senáte ústavného súdu, ktorý pracuje v zložení Miroslav Duriš (predseda senátu), Libor Duľa a Ladislav Duditš (členovia senátu).

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ sa v konaní pred okresným súdom domáhal od žalovanej Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaná“), náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 24 C 110/2006 z 9. decembra 2016 zaviazal žalovanú zaplatiť sťažovateľovi sumu 10 000 €, vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

4. Po odvolaní sťažovateľa i žalovanej krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd o dovolaní sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14 Co 64/2017 z 21. novembra 2017 rozhodol tak, že ho uznesením sp. zn. 8 Cdo 101/2018 z 18. júla 2018 zamietol. V odôvodnení uviedol, že napriek upozorneniu krajského súdu o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní sťažovateľ podmienku uvedenú v § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku nesplnil. Najvyšší súd preto meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku neuskutočnil.

6. Bez konkrétnejšieho odôvodnenia porušenia označených práv sťažovateľ navrhol, aby *„senát Ústavného súdu SR pri predbežnom prerokovaní uznesením prijal moju sťažnosť na ďalšie konanie, ak je potrebné nech ústavný súd ma oslobodí od súdnych poplatkov nech mi prideli právneho zástupcu, alebo nech mi dovoľí obhajovať sa pred ústavným sudom, ako sťažovateľovi, na ochranu mojich práv a záujmov, čo je preukázané že som sa na spomínanom sudov obhajoval sám , nebol mi pridelený právny zástupca aj keď som o to požiadal CPPP . Porušovatelia úmyselne vynára prietah v konaní a porušuje môj nárok na spravodlivý súdny proces ako aj môj nárok na súdnu ochranu. Nech ústavný súd zaradi moje podanie do vyššej rýchlosti vybavovania , aj preto že som ohrozený na zdraví, na verejnom pojednávaní, nech rozhodne zákonne a ústavne, nech mi Ústavný súd Slovenskej republiky zabezpečí ústavnú ochranu až do rozhodnutia aj preto že súdny spor na domácich sudov trvá viac ako 23 rokov, čo dokazuje odstraňovanie demokratického poriadku. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavného, ako aj medzinárodný dohovor právo na spravodlivý súdny proces čl. 6, 13 dohovoru.“*

7. Ďalej navrhol, aby ústavný súd nariadil *„Porušovateľom aby dodržiavali Ústavu Slovenskej republika a medzinárodný dohovor, zrušiť ako protizákonný a protiústavný rozsudok Krajského sudu Bratislava 14Co/64/2017-717 a prikázať porušovateľom aby v krátkom čase rozhodol spravodlivo zákone a ústavne, o vyplatenie mzdy ktorá mi nebola vyplatená ani do dnešného dňa aj keď sú rozsudky vykonateľné a platne a záväzné pre porušovateľov. Navrhujem aby ústavný sud mi priznal spravodlivé zadosťučinenie ako*

rovnoprávnemu občanovi EÚ. Aj preto že Každý občan Eú má rovnaké základné práva na základe hodnôt rovnosti, ne diskriminácie, začlenenia, ľudskej dôstojnosti, slobody a demokracie. Tieto hodnoty sú posilnené a chránené právnym poriadkom, ktoré sa uvádza v zmluvách Eú a v Charte základných práv.

Je preukázané že ja rovnaké základné práva na základe hodnôt rovnosti ľudskej dôstojnosti, slobody a demokracie nemám.

vo výške Päťstotísíc Eur, 500 000 Eur, ako občanovi ktorému vznikla škoda, za viac ako 23 rokov trvania súdneho sporu, právnej neistoty ktorá sa nekončí, som a ohrození na zdraví, a žijem pod hranicu chudoby, len preto že žiadam výkon právoplatných a vykonateľných rozsudkov a poukazuje na porušovanie Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodného dohovoru a odstraňovanie demokratického poriadku, čo som preukázal aj touto sťažnosťou.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené prechodné ustanovenie ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti, ktorá bola doručená ústavnému súdu 22. februára 2019, postupoval v súlade so zákonom o ústavnom súde. Pokiaľ však ide o predpoklady a náležitosti podanej ústavnej sťažnosti, tie posudzoval podľa ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon účinný do 28. februára 2019“).

10. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 53 ods. 3 zákona účinného do 28. februára 2019 sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

12. Ústavný súd zistil, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ktorému predchádzalo napadnuté rozhodnutie okresného súdu, nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2018. Napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 29. októbra 2018. Sťažovateľ bol oprávnený podať ústavnú sťažnosť v dvojmesačnej lehote, teda proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu v lehote najneskôr do 12. apríla 2018 a proti napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu v lehote najneskôr do 29. decembra 2018.

III.

13. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť 22. februára 2019, teda zjavne po uplynutí zákonom určenej lehoty. Ústavný súd preto uzatvára, že ústavnú sťažnosť podal sťažovateľ oneskorene, a preto ju podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2019

Miroslav Duriš
predseda senátu